

A KISVENDÉGLŐS

A magyar vendéglős- és kocsmárosipar, a borértékesítés és söripari érdekeket fölkaroló szakközlöny.
PINCÉREK HETILAPJA.

A székesfővárosi Kisvendéglősök és Kocsmárosok Ipartársulatának HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre 12. kor. félévre
6 kor. negyedévre 3 kor.

Felelős szerkesztő: Flór Győző
Kiadótulajdonos: Nikházy Géza.

Megjelenik minden vasárnapon.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapesten, VIII. k r., József-körút 15 sz.

TARTALOM.

A szipka. — *Borgazdaságunk.* A hazai borf. politikája. Miskolciából. — Az ipartörvény revíziója. — *Egyletek, szövetségek.* — *Különféle közlemények.* — A új kőbányai sörgyár. Magyarország és Páris. Az idők jele. A cigaretta ügy. Leszállt a hus ára. Pincérek részvénytársasága. Streik a . . . macher ellen. A smokk. Szegedváros haladása. Adás-vevési ügynökségek. Az már egyre megy. Szocialista pincérek mozgolódása. — *Ünnepélyek, vigalmak.* — *Üzleti híreink.* (Helyváltozások). — *Héltől-hétre.* — Téli dal. (Botoz.) — Szerkesztői pósta. — *Tárca.* Utazás a vendégfogadók körül. (Minden Tamás). Borvásár. — Hírdetések.

A szipka.

Egy jelentőségében és értelmében kicsiny, semmiséges cikk vagy tárgy — a szipka. Olyan, amelyen át bodros füstöt eregetnek s amelyet minden nagy és kisboltos árul és minden kávéházi főpincér ingyen osztogat. Szóval pedig, egy igen jelentéktelen tárgy, oly jelentéktelen, hogy szóra sem érdemes. — A teremburáját! s mégis e szót sem érdemlő semmiséggel foglalkoznak . . . Kiáltanak és csapnak össze kezüket a sajtó elején közölni szokott komoly témájú cikkek, ha valahogyan megelevenednének.

De vigasztalódjunk és ne csodálkozzunk s csapjuk össze kezeinket. Mert ez a jelen-

teltelen kis szipka a jelen esetben oly jelentőségteljes dologgá nőtte magát, hogy nemesak érdemes, de kell is vele foglalkozni és éppen a legföltűnőbb helyen. Tehát foglalkozzunk vele.

Ami különben a szipkának a komoly téma-jellegét s az érdekszerűséggel kapcsolatos időszerűséget szolgálhatta: az az eset, hogy a szipkagyárosok szövetségre léptek, *magyarán* szólva — kartelizáltak. És pedig abból a célból, hogy a belföldön forgalomba kerülő szipkáknak egységes és a mostani áraknál jóval magasabb árat szabjanak. Amit meg is cselekedtek. Éppen úgy, mint a budapesti sörgyárosok, a petroleumosok és minden oly gyár- és vállalatulajdonosok, akik a *kis haszon* elvétől eltérőleg: nagy árban, mentül magasabb árban óhajtják értékesíteni gyári cikkeit.

Hogy azok a cikkeiket forgalomba hozók és árusítókat az ilyen önkényesen megszabott árak sujtják-e, vagy se, vagy hogy ők azt mily gondolattal és érzelmmel fogadják, — azzal ők nem gondolnak. De azzal sem, hogy a karteles tervvel esetleg éppen az ellenkezőjét érik el, mint amit elérni akarnak. Az oktanok.

Micsoda eredményt értek el a fővárosi sörgyárosok?

Mennyire fognak jutni az árakat, illetve a süteményüket kisebbre szabó pékek?

Mit nyerne a mézgyárosok az annyira egységesítő és mind főlebb gravitáló husárakkal? — S a többiek, akiket a balvégzet annyira közvetlen közelébe sodort a mi iparágunknak? — Hát a szipkások? . . .

Semmit, azaz hogy: sokat. Olyan sokat, hogy a szerintük rájuk utalt, de más-különben a velük csak üzletileg érintkező közönséget kitanították, megokosították. De ezenkívül mást is sikerült elérniök. A csecsemő idejét élő honi ipar és több vállalatnak az ő kapzsi tervük folytán beözönlött idegen cikkekkel óriási károsodást okoztak. Tehát megkárosítottak először a hazai ipart, a hasonló cikkeket produkáló honi vállalatokat, azután a nemzeti közvagyonot. Szóval, az oktanul és minden áron kartelizálókat sokat értek el, bárha ezek az elért dolgok az ő tervük és érdekeik ellen is voltak.

Hogy csak egyet említsünk a sok közül: a bpesti sörgyárak karteles esetére azonnal 15–20 idegen sörgyári depó ütötte

TÁRCA.

Utazás a vendégfogadók körül.

Régi emberek, új emberek,

Irta: Minden Tamás.

(6.)

III.

Nem hiszem, hogy Szegednek volna olyan öreg embere, aki ezen várost a mult század eleji francia háborusidőből ősmerné. Még *Juránovics* Ferenc, a mostani Szeged fogadós- és vendéglősei doyenje sem emlékezhetik arra, hogy a halászhok alapította híres alföldi városnak abban a korban, merre irányuló és miképpen álló házai, kunyhói voltak. Mivelhogy Szeged sem volt ám mindig a szép paloták városa. Voltak ottan valamikor kunyhók is. Kicsike kunyhók, halászkunyhók. Kivéve a régi szegedi főutcát, (most mellék-utcának is utolsó) Iskola-utca, amelynek jobbára mind kőből épült, szép nagy földszintes és emeletes házai voltak. A mostani Kis- és Nagykörút, a Boldogasszony-, Kossuth Lajos-, Petőfi Sándor-sugarutaknak és ezek palotasorainak akkor — még hírehamva sem volt. Egy borzasztó árvíznek kellett jönnie, hogy a lombikos, hepe-

hupás tiszaparti városból a világ összes provinciáinak legszebb, legpompásabb városa váljon . . . Bizony, bizony Minden Tamás, azt mondom én neked, hogy a Phoenix-madár módjára alakult mai Szeged nemesak Lipesét, Genfét, Lyont és Milánót haladta túl, de szépség dolgában előbbre áll a stíriai szép fővárosnál, Linznél és az összes északnémeti kis országok székhelyeinél, nem is említve a szomszéd Nándorfelérvárát és Bukarestet. Csak egy a nagy baj: élete, forgalma — nincsen. De nem erről akarok neked beszélni, Minden Tamás . . .

. . . A mai Szentháromság-utca elejétől részut húzódtott egy keskeny utca, mely későbbben hol a vár falának akart nekiszabadni, hol pedig attól igyekezett minél ellentétebb irányban és mentül távolabb jutni. Végre is a jelenleg stációzó tutajokon innen lévő «nagy állomásnál» állapodott meg, végződvén itt egy a Tiszába is benyúló terjedelmes nagy térségben, amely aztán a halász- és különféle hajók szállított cikkeknak képezte lerakódó helyét és nagy vásárpiacát. Ennek a piactérnek egyik szögletében állt egy felemeletes és a többinél aránylag jóval nagyobb épület, a «Röpülőhal fogadó», amelynek Thipiő Gáspár, a keszthelyi özv. Stampfelné ven-

déglője akkori gazdájának fivére volt a tulajdonosa. A keszthelyi Thipiő akkor-tájban nagyon megbetegedett és szegedi testvérét hazakivánta, — egyszer és mindenkorra. Thipiő, a «Röpülő-hal» fogadós eleget is akart tenni ennek a kívánságnak, de előbb üzletén tul akart adni. Így hát a »Röpülőhal« eladó volt.

A szegedi nagytemplom nagy harangját éppen akkor ütötte meg kilenceszer a torony-ór, amidőn két férfialak a haltorok-utcából az állomástérre ért. A nagy térség csön-des és sötét volt s a sötétségben az utca és tér sarkán megállapodtak s a pár perccel előbb abbahagyott beszélgetésüket a következőképpen folytatták:

— Tehát azt mondd, — kezdte az egyik — hogy számodra nincs menekvés, ha csak ki nem vándorolsz valamelyik idegen országba?

— Azt — felelt a másik.

— Én meg azt mondom, hogy sem idegen földön, sem pedig e hon határán belül nem szükséges kitenni magadat semmi-féle bajnak és veszélynek.

— Hogy-hogy?

— Ugy, hogy megfogod venni a Röpülő-halat! . . .

A másik férfi ezekre a szavakra mintegy önkénytelenül egy jóízűt nevetett.

föl a s fejét az ezen raktárakkal foglalkozók mind megélték, uriasan, sőt még vagyont is szereztek. Miből? — Az általunk elfogyasztott idegen sörök hasznából. Csapni valók, a kik ezt a természetellenes állapotot előidézték. Kik tették? A kartelizáló fővárosi sörgyárak.

Hasonlóan cselekedtek a szipkások is, illetve ezek is hasonló állapotoknak lettek a megteremtői, de csak — kis időre. A fővárosi kávéházi főpincérek ugyanis amikor a karteles szipka-árakról értesültek, azonnal Bécsből hozatták 20,000 — 50,000-es csomagokban a szipkákat. A hazai papír-szipkagyáraknak főfogyasztói pedig a kávéházi főpincérek voltak; akiknek bárha ez a cikk aránylag kevésbe is került, mégis nagyon sokat adtak ki szipkáért, amiről különben könnyen fogalmat alkothatunk, ha tudjuk, hogy Magyarország modern kávéházaiban naponként átlag 250-nél többet osztogatnak ki. Ennek a rengeteg szipkának nagyobb része tehát Bécsből szállított Budapestre a karteles szipkagyárosok jóvoltából.

De már a bécsi import véget ért. Mert a mi hazafiasan gondolkozó főpincéreink azonnal módját találták, hogy a nekik szükséges cikket hazai forrásból szerezék be. Konzum-vállalatot létesítettek; s amelynek keretében szipka-gyárukat is föl fogják állítani. Dieséret illeti ezért pincéreinket, de nem — több ennél . . .

Oda állítjuk őket példaképül vendéglőseink elé, akik a sörkérdést, borkérdést, a hus, kenyér, sütemény stb. élelmiszerkérdést még mindig nem tudták megoldani, pedig erre már évek óta töreköznek. Nem törekedni és nem habozni, hanem határozni és cselekedni kell, úgy a mint ezek a főpincérek cselekedtek. Két hét se teltt bele s a kapzsi érdekek el-

len megvédték a saját érdeküket. Ma, amikor minden kis kapuban kartel-mozgalm s törekvésekről hallani; amikor a kartelizálók szertelen kapzsisága ellen sajtó és közönség egyakarattal és erővel fordul: kétszeres kötelessége minden vendéglősnek, hogy a cselekvés útján ők se maradjanak vissza — legutolsónak. Lehetetlenég nincs a világon. Jóakarattal, valódi őszinte tettvágygal mindent el lehet érni és minden sikerül

BORGAZDASÁGUNK.

A hazai borfogyasztás politikája.

A »Magyar Gazdák Vásárcsarnok Ellátó Szövetkezete« azon fölhívását, mely egy állandó borvásárt helyez kilátásba, a »Borászati Lapok«, a mi lapunk mult regisztrálását megelőzőleg, a következő szavak kíséretében bocsátotta utra:

A tettek ideje elérkezett és a régóta felszínen lebegő eszmék kezdenek testet öltetni. Egy állandó borvásár régi ideája a szőlőtermelő társadalomnak, mely immár a megvalósulás felé közeledik . . . Párisnak harmadfél milliónyi lakossága 6—7 millió hekt. bort fogyaszt, mért ne lehetne Budapest 800 ezer lakosával fél millió hektolitert elfogyasztani. Módot kell nyújtani arra, hogy a fogyasztó közönség, a *kisvendéglősök, kiskereskedők, szatócsok* olesón juthassanak természetes magyar borhoz és a kérdés meg lesz oldva.

A »B. L.« helyesen fűzi ezeket a megjegyzéseket, de igen rosszul okoskodik, a mikor a nagyobb fogyasztás megoldása kérdésénél *kiskereskedőt, szatócsot, speccerájost* a vendéglőssel, kocsmárossal egy kalapszélre állít, — úgy számitva bizonyára, hogy a borforgalmazásra teljesen mindegy, ha akár kocsmáros, akár spe-

ccerájos eszközli. Pedig mindegy az ördögöt.

A magyar szőlőtermelő-társadalom tényezőinek helytelen, rossz borpolitikáját különben ez a fölfogás jellemzi legjobban. Pedig ennek, különösen a mostani időben, amikor a természetes magyar bornak — olasz bor, rossz esiger, paneshor stb. kereskedőktől eredő vörös káposztalé állják útját; helyesnek, okosnak, de mindenekelőtt következetesnek kell lenni. Következéseten jár-e el az a termelő, aki egy sereg szatócsnak kihirdeti, kidobolja, hogy az X. Y. bpesti bormérő vendéglősnél kapható »jó bor« csak nála szerezhető be olyképpen, hogy a vásárlásnál, szatócskereskedőkre előnyösebb feltételek vannak megállapítva. Ez persze csak föltett eset, ilyesmi a valóságban, tudjuk nem szokott előfordulni. De megtörténhet könnyen, s ha nem most, a jövőben, hogy ha a termelő közönség egynémelyike a jelenleg publikált eljárás szerint igyekszik előresegíteni a hazai bor-nagyfogyasztást.

Borzasztó hiu reménykedés és naiv dolog azt hinni, arra következtetni, hogy az Ellátó Szövetkezet borvásárja lassan-lassan hamarosan le fogja szoktatni a kiskereskedőket, szatócsokat — ezekhez véve a kocsmárosokat is — a borkereskedői borokról. De még naivabb dolog a *szatócsot s kiskereskedőt a borfogyasztásnál a vendéglőssel* egy sorba venni s azt a látzatot imputálni, hogy ebben a kérdésben előbbinek ugyanazon érdekjoga, kötelezettsége van, mint utóbbinak. A szatócsnak érdeke, hogy mentül többet áruljon, forgalmazzon, ennél fogva szükségből folyó kötelessége, hogy boricikét mentül potomabb áron is szerezze be. Szatócsot, kiskereskedőt sokféle érdekszálak fűznek a borkereskedőhöz, sokkal több és erősebb szálak, hogysem azok egyesek érdekerőlködése miatt szét volnának szakíthatók. De nem szükséges sokat okoskodni: adhat-e a termelő, a szatócs-kereskedő a fogyasztási áraknak megfelelő bort olyan potom áron is, mint a kiskereskedő?

S mi ennek a *természetes* eredménye? Hogy azok a *kisvendéglősök s kocsmá-*

— Huszárkapitány és vendégfogadós! — mondta még mindig nevetős hangon.

— Nos, és fogadós és huszárkapitány! ? okvetetlen az előbbi.

— Csakhogy annak a huszárkapitány-nak az apja volt a fogadós —

— És az apja fogadójának most megint a kapitány a tulajdonosa és vezetője — szakította félbe a kapitányt, társa.

— Igaz, igaz; ebben megint teneked van teljesen igazad. De — tette hozzá a kapitány — mi lesz Irmával, a volt ezredesnével?

— Én Istenem, hogy mi lesz . . . hát fogadósne lesz belőle és sütni, rántani fogja a finom tiszai harscát, kecsagét és potykát, ezenkívül főz jó halpaprikást és turócsuszát . . . Elvégre is mindezek a műveletek az asszonyi hivatás körének egyik legfőlemelőbb részét képezik s miért ne vállalná el és teljesítené e nemes, szép hivatást Irma őnagysága is? . . .

A huszárkapitány mondott, azaz csak morgott valamit. Hogy mit, azt az ő társa, de jóformán még maga sem értette. Végre azonban beleegyezett, hogy megveszi a Repülőhal fogadót. A közvetítő szerepet ebben a vétel-ügyben barátja, a szegedi tanács fejének derék, demokratikus érzelmű fia vállalta magára.

A vásár különben már másnap megtörtént és pedig könnyű szerrel, amennyiben Thipió távozása miatt oly elfogadható árat szabott, hogy a kapitány barátja a meg egyezést azonnal végérvényesnek nyilvánította. A vételár felét — 980 forintot — azonnal kézhez kapta a volt tulajdonos, míg a hátralévő pénzt, nemkülönben a pincében lévő 210 akó baranyavidéki borkért járó summát majd a szüreti vásár alkalmával, a pécsi hegyeken fogja ki egyenlíteni az új fogadós. Szerződés, kötelezvény, vagy más ilyesmire nem volt szükség abban az időben. Magyar ember, ha valamely ügye pörre kerül, úgy sem tagadja le a megtörtént esetet.

Miután pedig az átvétel is ugyanaz napon történt meg: Thipió hozzálátott az uti előkészülethez s úgy gondolta, hogy másnap hajnalban már utra kel. Mindezt megelőzőleg azonban, a kartársi kötelességnek is eleget kívánt tenni, s utódját a fogadómesterségbe minden módon igyekezett bevezetni, de nemcsak őt, hanem a fogadó leendő asszonyát is teljesen el látta a szükséges fölvilágosítás és utmutatásokkal. Eközben történt aztán a következő dolog.

Valahogyan a kapitány barátjával a konyhai helyiségekből visszafordult a pin-

cébe, míg Thipió és a kapitány felesége a fogadói szobák körülnézésére mentek. A második szobában, amint a volt fogadós a szoba magasabb árának megfelelő vendégellátást és kiszolgáltatást magyarázná, az asszony hirtelen Thipió szeméibe néz, azután pedig sirva ül le az egyik kerevetre. Ez a sirás azonban csak egy pillanatra tartott, a másikkban már könnytelen ragyogtak az észbolondító szép asszonyi szemek. Thipió tulajdonképpen még csak most látta s nézte meg először ezt a gyönyörű asszonyt. A kezét összecsapta, úgy elsodálkozott. Ő még ilyen szép nőt sohasem látott. Pedig már látott, volt alkalma látni ilyen sok szép asszonyt. De ilyent még nem látott soha, sohasem . . . Mít tegyen ő most? . . . Roppant nagy zavarban volt.

— Tudja Thipió — szólt hirtelen ilyen a gyönyörű asszony — én a kapitányért hagytam el ezredes férjemet. Megszegtem hitvesi kötelességem, de nem azért jöttem el vele, hogy most fogadósne legyek. Én a kapitányt szerettem meg, nem a Röpülőhal fogadósát. Ha pedig fogadósne akarok lenni . . . Ön holnap messzi utra megy, — vigyen el magával Thipió! . . .

(Folytatás.)

rosok, akiket ez újabb borpolitika a szatócsokkal együtt akar a kebléhez szorítani — kénytelenségből a borkereskedő mellé borulnak, hogy a szatócskereskedő piszkos konkurenciájával képesek legyenek szembeszállni. Beszélhetnek ekkor mézes-mázos szavakat, s olyanokat, amelyek nemcsak őket, de szatócs-versenytársaikat is édesgetik, csalogatják . . .

A magyar borgazdaság szerencsétlensége mindig az volt (és lesz is még jó darab ideig), hogy a szőlőtermelő társadalom érdekvivőinek egyesei a borfogyasztás kérdésében folyton ellentétes álláspontra helyezkedtek. Ez az eljárás mindig azt látszott föltüntetni, hogy a bortermelők a borforgalmazás tulajdonképeni mesterembereit: vendéglőst, kocsmároszt csak olyan 10-ed, 20 ad rangú közreműködőnek tekintették. Ezeknek érdekét semmibe se vették, törekvésüket ignorálták és ipari jogaikat el nem ösmerték. Hát lehet-e ily körülmények mellett helyesnek nevezhető ez a mostani borpolitika, amelynek alapján a hazai borfogyasztás rövidesen oda emelkednék, hogy a borivásról leszokott fővárosi közönség $\frac{1}{2}$ millió, Magyarország összes lakossága pedig 7—8 millió hektoliter bortelfogyasztana évenként? Az erre nézve fontos jelentőségű boritaladó-leszállításról egyelőre ne beszéljünk, mert ez még csak fikció; de igenis fontos dolgot foglalkozni azzal a kérdéssel, amely a termelő és bortermelő — vendéglős és kocsmáros — egybehozását, testvéries egybekapcsolását van hivatva megoldani. Érhetünk-e ebben sikert és eredményt, ha a hazai borfogyasztás megmentőjéül a szatócsot s specerajost állítjuk, s azt híreszteljük és publikáljuk, hogy módot, alkalmat kell — s fogunk — nyújtani, hogy a hazai termelők hamisítatlan s természetes borai a hazai szatócsosság stb. — és a többi . . .

A hazai szőlőtermelő társadalomnak a pancsbort mérő szatócs-kocsmárosság ellen irányult és irányuló szövetkezeti rendszer dolgait helyeseltük, de elítéljük borpolitikáját, amely akként látszik megnyilvánulni, hogy a borfogyasztás érdekszférájába a szatócskereskedők is mentül jobban bevonassanak. Mert ez nemcsak a vendéglős-iparososztályhoz tartozóknak, de ugyanily módon és jelentőségben a szőlős és bortermelők érdeke ellen is irányul.

Miskolciából. A »Magyar Szőlősgazdák Egyesülete« egy multkori ülésén az egyesületnek egy miskolci tagja azt a panaszt, illetve lelepleztette, hogy ő egy ottani valóságos boryárat följelentett, de az illető boryártóknak még csak a hajuk szála sem görbült meg, nem hogy más bajuk lett volna. Körülbelül ehhez sem szükséges kommentár.

Az ipartörvény revíziója és a mi kívánalmaink. Amikor ezelőtt vagy hat évvel a nagyváradi kongresszus alkalmával a szakképesítésünkről volt szó, Gelléri Mór és Gundel János szónoklataikban oda nyilatkoztak, hogy ezidőszent (t. i. az időszerint), még szó sem lehet a szakképesítésről, miután az illetékes miniszterium határozottan kijelentette, hogy ennek a kérdésnek kedvezőleg való megoldása az egész ipartörvény megbolygatását vonná maga után. Erről a megbolygatásról pedig szó sem lehet, ez-, illetve az időszerint. Hanem ehelyett azt proponálta a miniszter, hogy törekedjünk arra, hogy ennek a fontos horderejű kérdésnek társadalmi uton való törekvéssel óhajtsunk

előremenetelt biztosítani. Ezen idő óta tehát csak törekedtünk, közbe-közbe mozgólódunk, míg végre aztán oda is eljutottunk, hogy a keresk. miniszteriumban elhatározták az ipartörvény revízióját. A mi tulajdonképpen annyit jelent, hogy a régi ipartörvényt többé-kevésbé újra csinálják s abba bele fogják illeszteni paragrafusok szerint, hogy egyes iparágak mily jogi, tárgyi cselekvési stb. hatáskörbe esnek, s hogy melyik ipartestület tartozik a kötött- és melyik a szabad ágak közé. Tehát ebbe a revídiálandó új ipartörvénybe kellene beleiktatni a mi óhajainkat is, amelyek azok volnának, hogy 1-ször szakmánk soroltassék a képesített iparágak közé, továbbá: hogy a foglalkoztató és az alkalmazottak több napirenden levő kérdései, ez utóbbiak javára például a fölmondási idő, a szolgálati idő, a szabad nap és fizetési rend stb. kérdések megállapíttassanak és szabályoztassanak. Hogy pedig az ipartörvény revíziója ügyét vívó miniszteri tanácsos az egyes iparosok kívánalmaival teljesen tisztában legyen, a különféle ipartestületeket fölhívta, hogy megbízottaikat küldjék el az elnöklés alatt tartott értekezletre. Ezeket az ankétokon egyébként a fővárosi vendéglős ipartársulatok, valamint a kávéosok ipartársulata is képviselve voltak, kivéve pincérestületeinket, melyeknek vezetői ezen elsősorban éppen a pincérségre fontos ügyet még csak szóvá sem tették köreikben. Pedig úgy vagyunk értesülve, hogy a vendéglős-ipartársulat egyik tekintélyes tagja ebben az ügyben az Ope. elnökével beszélgetést is folytatott, s a testületet, mint amelynek népszerűsége az utóbbi időben emelkedett a fővárosi üzlettulajdonosok körében — egyenesen fölhívta az ezen irányban való cselekvésre. Hogy az egyesület mint fog intézkedni, nem tudjuk, pedig kívánatos volna, hogy annak vezetőemberei már egyszer a tett komoly oldalához is látnának, mert köztudott dolog, hogy a sült veréb senkinek se szokott a szájába repülni. No meg aztán az is, hogy ipartörvény-reviziót sem csinálnak minden második-harmadik évben, pláne, a mi kívánalmaink érdekében.

Egyletek, szövetkezetek.

Változások. Az Ope-nél az utóbbi napokban több rendbeli változások merültek föl, mely változások különben mind csak amellett bizonyítanak, hogy az Ope vezetősége tesz és működik. Így a legutóbbi működéséből kizárólag Forintos Dénes március 1-én (nem február 15-én, mint mult számunkban irtuk) megváltik ellenőri állásától, míg ellenben az elhelyezési ügyek főintézője ezen tisztétől már meg is vált e hó 15-én. Súlyom Sándor helyét az Openél Ebbe Lajos töltötte be; amely esettel azonban a változások aktusai még nem nyertek befejezést, mert a valódi változást jelentő eset még csak most fog következni, amennyiben az Ope is meg fog válni az Andrassy-út 25-ik sz. palota emeleti helyiségeitől s március elsejével ugyanazon palota földszintjére fog lehurcolkodni. Ez esettel egyébként az intézőségnek bő reménye nyílik arra, hogy az Ope céget jelző táblákat kiakaszthatja, ami ezuttal ténem fog szemet szurni Drechsler urnak sem s ami ha megtörténik, az Ope vezetősége bátran elmondhatja, hogy valami kis erkölcsi jót mégis eredményeztek a — változások.

A kisvendéglősök legközelebbi összejövetelüket Piltz Manó vendéglőjében, VIII., Gyöngytyuk-utca 3. sz. alatt február hó 26-án délután 4 órákor tartják. Az összejövetelen való megjelenés minél teljesebb számban kéretik.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Azon t. előfizetőinket, akiknek lapjukhoz utalványt mellékelünk, felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. — T. előfizetőinket és ismerőseinket kérjük, hogy lapunkat sziveskedjenek terjeszteni.

Az új kőbányai sörgyárról A napokban két levelet kaptunk s a két levél írója azt kérdezi tőlünk, hogy mi lesz az új kőbányai sörgyárral, amelyről januári számainkban már tettünk említést? Mi ugyan, ha történetesen ezt a két levelet nem vesszük is, a mai számunkban szándékoztuk megírni újabban nyert értesüléseinket, amelyek abból állnak, hogy S. F. és Társa (utóbbi egy angol tőkepenész) már az építendő sörgyár helyét illetőleg is megállapodtak. Az új sörgyár építéséhez a tavasszal fognak hozzá, már július—augusztusra a sörfőzést is elkezdi, úgy hogy a nyári évad utolsó két meleg hónapjában már lesz alkalmunk megizlelni az új főzde sörlejtét. Az építendő új sörgyár különben a Magyar-Osztrák monarchia sörgyárai közt legnagyobb lesz s majd annyit fog produkálni, mint a Drecher és a . . . macher sörgyárak együttvéve. Hogy aztán e túl nagy produkciójával szemben mekkora leendő fogyasztása, erre nézve elég azt megjegyeznünk, hogy az új kőbányai főzde legmagasabb sörárai a 24—26—28 korona között fognak váltakozni.

Pincérek részvénytársasága. »Consum-pincérek részvényes-társasága« címen a fővárosban új vállalat alakult, amely a főpincérek s pincérek részére szükséges napi cikkek beszerzésével fog foglalkozni. A részvénytársaság alaptőkéje 50 ezer korona (2000 db. 25 kor. részv.). A vállalat igazgatóságába vannak: Mosinszky Tivadar, Szüts Lajos, Kassay József és Kormos Gyula. Felügyelőbizottsági tagok: Katona Géza, Littmann József, Kertész Vilmos, Schneller Ferenc és Friedländer Sándor, míg az igazgató tanácsnak tagjai: Novák József, Sziringer Pál, Masztaller József, Fritz Ferenc, Geislinger István, Gerüts József, Telts Géza, Kötze Károly, László Dezső, Szamek István, Vértessy Ignác, Schön Jean és Cseszko István. A »Consum«-vállalat jogtanácsa: Balog Béla dr.

Az már egyre megy. A »Magyarország« és ennek nyomán több napilap is hírül adta, hogy Olaszországból több mint 800 hordó bort szállítottak Fiuméba s jelentették be a csakis olaszborokra érvényes 320 arany forint vámtétel alapján. A fiumei vámhivatal azonban az elváromlást egyelőre föllgúgesztette, mert följelentés érkezett, hogy a borba alighanem görög bor is van keverve (amelynek vámjá pedig 20 arany forint) s az összes hordókból mintákat vett, amelyeket hivatalból a vegykísérleti állomásnak küldött föl Budapestre vizsgálat végett. Ugy hírlik,

hogy a család elkövetőinek, ha ez rájuk bizonyulna, egy kerek millió koronába fog kerülni ez a komédia. Tegyük föl hát, hogy rájuk fog bizonyulni, vagy ami inkább föltehető, hogy nem fog bebizonyulni, ez esetben mi nyerünk 800 hordó olasz bort. De ez esettel mást is nyerünk: megerősítését annak a régen szívárgó hírnek, hogy a mult hónapokban beözönlött olasz borokkal vagy egy-két százezer hektoliter görög bor is beözönlött. Ami persze egyelőre csak a borkereskedőknek ad gondot, hogy a magyar borok minőség- és ízének megfelelő egyarányban manipulálják és kolyvasszák el a kőkény csipős levéhez hasonló görög lőrét. Hogy eme bizonyos 800 hordóval több, vagy kevesebb lesz-e az eddig millió számokban beszélő olasz káposztalé, az már aztán teljesen egyre megy.

Adás-vevési ügynökségek. (Letartóztatott ügynök). Budapest se szeri se száma azoknak a bótoknak, amelyeknek fölibe »Adás-vevési ügynökség« van föl-tűnően kipingálva. Az ilyen bótokba járó kundesaflok rendszeren a jól és többé-kevésbé nem jól jövedelmező üzleteiken akarnak tudni, aminek fejében aztán a bót-tulajdonos, illetve az ügynökség 5—10 forintokat fizetett le előre hirdetési stb. költségek címén s csak azután lép szerződésre a kundesafittal az eladó gseftre nézve. Az ilyen szerződési-, megegyezési- és kötelezvényi iratok és nyilatkozatok pedig rendszeren olyan furfangos észjárásal vannak összeállítva, hogy azok labirintusában sokszor még a legfetalálóból prókatori elme is eltévelyeg. Hát aztán hogy ne tévednének el azok a jámbor kávé-mérés stb. ily üzletet eladni akaró felebarátaink, akik az ily szerződési stb. irati dolgokhoz éppen csak annyit értenek, mint a tyúk a köleskása válogatáshoz. *Niemetz* Gyula, Rökk Szilárd-utcai adás-vevési ügynök ezt az értelmetlenségét és járatlanságát használta ki az embereknek, akik ezrivel irtak alá oly nyilatkozatokat, amelyek őket még akkor is kötelezték bizonyos summányi pénzek fizetésére, ha üzletüket más és nem *Niemetz* ügynök közvetítette el. Ha azután valamelyik pontatlan volt a fizetésben — a furfangos nyilatkozat erejénél fogva egy-kettőre foglaltatott és végrehajlatott. Végül aztán ötlet is lefoglalták. A rendőrség ugyanis egy nagy sereg följelentésre nyomozatot tartott s miután alaposan bebizonyult, hogy az adás-vevési ügynök — folyton esalt, zsarolt és fosztott — letartóztatta. *Niemetz* Gyula tehát most egy kicsinyt a hűvösön van, azután majd egy kissé be fog hőtönözteni, ami ugyan előtte nem új dolog, minthogy ő már egyszer ült vagy 17 hónapot, így a dutyinak már megszokott levegőjét nem fogja úgy megsínyleni, mint az a sok megezekvált szegény ember az általa kicsalt honorárium-pénzeket.

Leszáll a hús ára. A fővárosi és többi nagyobb városaink magas húsárai nagy veszély fenyegeti, ami rövidesen a tengeri halakkal fog bekövetkezni, amelyeket ugyan már meg is kezdtek szállítani az Adriai és Keleti tengerekből és napról-napra nagyobb mennyiségben érkeznek vasuton és hajóval. A tengeri halak, a melyek olcsóság- és táperejük miatt Németországban már évek óta nagy mennyiségekben fogyasztanak, körülbelül egy harmadába kerülnek, mint ma a sertés- és marhahús, ami azonban a nagy mennyiségben való megrendelés esetén még sokkal jutányosabban lesz beszerezhető. A derék tengeri halak tehát általános nagy jót jelentenek mindenkire nézve, még a vendéglősökre

is, akiket ez esetben előreláthatólag gyakrabban fog meglátogatni a tengeri halat fogyasztó és arra szomjazó jó publikum.

A cigaretta-ügy. Egy január eleji lapunkban kimutattuk, hogy a kincstárnak egy csipetnyi nyeresége sincs abban, hogy a kávéházi főpincéreknek megtiltotta a speciális dohányokból készített finom szivarkák eladását. Hogy a mi ezen állításaink mennyire helyén valók voltak, senkisémmé igazolta be jobban, mint *Krausz* József, aki a kőbányai cigaretta-gyárával hamarosan olyan konkurenciát csapott a magyar királyi dohánygyáraknak, hogy ezek azt még most is sínylik. *Krausz* úr ugyanis a *Központi fogadó* egy szobájában olyan helyes *Princeszasz*-cigarettaikat gyártott millió számra, hogy azokat még göröcsével is nehezen lehetett fölismerni s megkülömböztetni az igazi *princeszasztól*. A rendőrség persze letartóztatta *Krauszt*, amivel azonban a kincstár nem sokat nyer, mert ő rajta semmiféle finác se vasalja be azt az összeget, amit a dohánygyárak rovására fabrikált *Princeszasz*okért beinkaszált. S a kincstár ily ügyének őrei, a pénzügyigazgatóságok még mindig nem mondanak le arról az abszurditásról, hogy a dohánypolitikájukról, amely a fabrikálást csak saját célra engedélyezi s amelylyel nemcsak a kilenc millióra tehető dohányosokat vonja el a jobb cigaretta élvezetétől, hanem mindenekelőtt magát károsítja meg csunyán, mert így a trafikra utalt dohányosok harmadrészt sem füstölnek, mint tennék ezt megfelelő körülmények közt. Amit különben igen világosan *Krausz* bizonyított be, aki hamis *Princeszasz*aival egymaga egy dohánygyár egész évi forgalmánál megfelelő mennyiséget forgalmazott. A cigaretta ügy mielőbb való helyes megoldása tehát elsősorban is a kincstár érdekét és megkettőzött hasznát fogja jelenteni.

Páris és Magyarország borfogyasztása Magyarországnak közel husz millió lakosa van. Párisnak csak harmadfélmillió és Párisban mégis megegyezzen annyi bort fogyasztanak el, mint az egész Magyarországon. Míg nálunk ugyanis három és fél millióra tehető a borfogyasztás, addig Párisban 6.400.000 hektoliter bort isznak meg évente. A francia fővárosban még több bort fogyaszt az előző években és pedig 1901-ben 6.802.000 és 1902-ben 6.624.000 hl. Páris ily nagymérvű borfogyasztását különben a boritaladónak 2—3 évvel ezelőtt való leszállítása idézte elő, amely körülményt az is bizonyítja, hogy azelőtt Párisnak csak 5 millió hektoliterig terjedt a fogyasztása.

A smok. *Bernáth Schön*, ki a pincérnevet meg akarta gyaláznai, nem tud belenyugodni, hogy e lapok hasábjaiában meg adtuk neki az illő feleletet, tehát bizalmi nyilatkozat gyártására adta magát, melylyel önmagát akarja megnyugtani, de mással is szeretné elhitetni, hogy »több intelligens pincér« neki bátor és szókimondó (nem bátor az, butaszkimondó, Szerk.) fellépéseért elismerését nyilvánította. Mi pedig kijelentjük, hogy a legnagyobb inpertinencia már az a feltevés is, hogy a győri szaktársak között vannak olyanok is, a kik *Schön Bernáth* eljárását helyeselnék és ha mégis betudná bizonyítani, hogy a . . . . . jában megjelent bizalmi nyilatkozatot győri pincér írta, úgy még bocsánatot is hajlandók vagyunk tőle kérni, de ha ezt megtenni nem tudja, őt a győri pincérség rágalmozójának tekintjük és mint ilyen — annak idején — alaposan el is fogunk bántani.

Az idők jele. A zombori kaszinó minap tartott közgyűlésének az az érdekes epizódja volt, hogy *Drakullis Pál* dr. országos képviselőt a választmányból kiakolbóltották. A »*Szeged és Vidéke*« ezt a ki-

akolbóltást az *idők jele*-nek nevezi. Nem idők jele biz az t. laptársunk, hanem a szabadkai Lukács főpincér jobb kezének a — jele.

Sztrájk a . . machersörgyárban. A promontori Hagenmacher-sörgyárban sztrájkba léptek a gyár sörfőzői, a pintér-, kovács-, ács-, lakatos- és többi személyzet, körülbelül vagy háromszázan. A sztrájkolók azt kívánják, hogy a millionáris osztrák-német gyáros, napi bértüket 20 fillérel javítsa meg s hogy a reggel hattól esti hétig szakadatlan tartó munka közben egy félóra engedésség pihe-nésre. A bpesti karteles sörgyárak ezen egyik . . . . cher főmatadorjával különben csufos szatirával bánt el a saját kedves kartelesz-méje, amennyiben 15 sörfőző, akiket fészkből, *Schwechättről* hozatott, tisztességesen a faképnél hagyták, amidőn megtudták, hogy a gyár munkásai mily céliből léptek kartelesz . . . . macher ellen. Mindebből pedig azokat a vendéglős társainkat, a kik a fenti gyár sörét mérik, csak az érdekelheti, hogy el-lehetnek rá készülvé, hogy a savanyított paprikalé színű, zavaros s megtört söröket csak úgy fogja ontani most a . . . . macher gyára . . . .

Szociálista pincérek mozgolódása. Most már ugyan nem csak ők mozgolódnak, hanem az ablaküvegek is. . . . Történik pedig ez az ablakmozgolódás lapunk zártakor és a Rémi fogadói kávéházban, melynek tulajdonosa, *Egerváry Géza* nem írta alá a szociálista alapon szervezett szakegyeleti vezetőség oly értelmű nyilatkozatát, hogy az üzletében alkalmazottakat tőlük rendelje s hogy azoknak hente-ként egy szabad napot engedélyezzen. A kalamitás tehát ebből támadt s a kávéház százakat érő, de ebben a dologban egészen ártatlan tükör üvegablakának emiatt kellett megsemmisülni. A szociális szakegyeleti vezetőség egyébként már több kávéházi tulajdonosnak is kilátásba helyezte a demonstrációt, ha a nyilatkozatot alá nem írják, amit persze ezek nem igen óhajtanak megeselekedni és eképen presz-sziót gyakorolni magukon nem engednek. Ezek a kávéosok különben is az O. m. p. egy-lettől rendelik a pincéreket s így teljes ért-hetetlen az ő ellenük intézett tüntetése a szakegyeletistáknak. Nem volna még az, ha azokat demonstrálnák meg, akik ügynökökkel állnak összeköttetésbe, mert így volna legalább némi támpontjuk, amibe a demonstrációt illető megokolásnál megka-paszkozhatnák. Így azonban teljes érthetelen és indokolatlan céljuk, amit ha mégis fenti módon s közbe-közbe egy kis üveg-sajtó mozgolódással akarnak megvalósítani, hát egyszerűen a rendőrséggel gyülik meg a bajuk s azt fogják elérni ugyan-csak, hogy törekvésükkel hátra felé jutnak, nem pedig előre.

Ünnepélyek, vigalmak.

Meghívó. A »*Székesfővárosi kisvendéglősök és kocsmárosok ipartársulata*« 1901. évi március hó 8-án, kedden, a székesfővárosi Vigadó összes termeiben, — *zászló-alapja javára* — *bált* rendez. Kezdeté este 9 órakor. Zenét, a karnagy személyes vezetése mellett az 1. számú honvéd gyalogezred zenekara szolgáltatja. *Családjegy ára 6 korona. Személyjegy ára 3 korona.* (Családjeggyel megjelenhet 1 ur 2 hölgy.) Jegyek kaphatók: az ipartársulat helyiségében: VII., *Dob-utca* 89. szám alatt és a *rendezőség*nél. Pénzküldemények a társulati pénztárnok, *Palády László* ur ke-

zeihez, VI. ker. Eötvös-utca 41. sz. alá küldendők.

A kisvendéglősök bál elnöksége fölkéri a rendezőbizottsági tagokat, hogy a *belépti-jegyek átvétele* céljából naponta délután 2 órától esti 9 óráig az ipartársulat helyiségeiben, VII., Dob-utca 89. sz. alatt szíveskedjenek megjelenni. A bálrendezőbizottság tisztikara *Springer József* ipartársul. h. elnök, *Palády László* díszelnök és *Konecsny Antal* bálelnökségével teljes dícséretre méltóan teljesíti az elvállalt nehez kötelezettséget, s ugyancsak arra kéri összes rendező tagtársait, hogy az ipartársulat erkölcsi és anyagi sikerét jelentő bál ügyének érdekében az igazi rendezői hivatásnak ki-ki feleljen meg s tegye meg a tőle telhetőt.

A szombathelyi vendéglősök és néreik vigalma. A szombathelyi régi vendéglős és pincérbálak nagyszerűségben, előkelőségben és jólsikerültségben mindig kiváltak a hasonló többi vigalmak közül s ezeknek, mint Vas a többi vármegyének mindenkor mintaképpül szolgáltak. Most már ezek a bálak is vesztek régi fényükből és hírnevükből, részben az általánosan rosszra vált viszonyok miatt, részben pedig — hogy a karlársi hegemonia törzsközségi emberei innen is vagy elkerültek vagy pedig az újabb és terhesebb elfoglaltságuk miatt a köztéreni dolgokkal ezáltal nem érnek rá bajlódni. Mert a szombathelyiek minden egyes tárgya köztéri dolgokkal állott kapcsolatban, letlégyn az bál mulatság vagy bármely más esemény. A közjává cselekedtek ők mindig, miképpen jelenleg is, amidőn a jövő hó 2-án tartandó bál vigalmukat szintén az orsz. nyugdíj és az orsz. p. egyesület szombathelyi fiókjára pénztára javára rendezik. A vigalom szép erkölcsi és anyagi sikere annál inkább is biztosítva van mert ezáltal a fogadósok, vendéglősök és kávécsok és a pincérek összefogva tartják idei mulatságukat, melyre a következő *meghívót* bocsátották szét.

A szombathelyi szállodások, vendéglősök, kávécsok és a Pincér-Kar 1904. március hó 2-án, a «Sabaria» szálloda dísztermében, a Sz. V. K. P. nyugdíj, részben pedig az OPE. szombathelyi fiókpenztára valamint a szombathelyi szegény-alap javára *zártkörű táncmulatságot* rendez. Belépti díj személyenként 2 kor., családjegy 4 kor. Kezdeté este 8 órakor. Felülvezetéseket a nemes céla köszönettel fogad és hírlapi-ig nyugtáz a rendezőség. A szállodások részéről: *Hainzmann János* elnök, *Posch Károly* alelnök, *Ringhoffer József* pénztárnok. A vendéglősök részéről: *Matics Imre* elnök, *Wittmer János* alelnök, *Matics István* jegyző. Főrendező: *Lingauer Albin* A kávécsok részéről: *Varasdy Sándor* elnök, *Heigli István* alelnök, *Nyul Mihály* ellenőr. A pincérek részéről: *Köttbaum Gyula* elnök, *Balassa Mihály* alelnök, *Nagy István* ellenőr. A rendezőségben helyet foglalnak: *Bors Viktor*, *Posch Gyula*, *Strobl István*, *Bierbauer Antal*, *Eberhard Mihály*, *Döbrönte Károly*, *Drozsnyák József*, *Fejes Zsigmond*, *Fekete Mihály*, *Fülöp Mihály*, *Groszmann Antal*, *Hanisch József*, *Horváth Lajos*, *Köhler György*, *Kratochwill Adolf*, *Lakner József*, *Lenk Kajetán*, *Mikó Gyula*, *Németh Gyula*, *Novák Dániel*, *Pártli József*, *Portehi Tóbiás*, *Posch testvérek*, *Somogyi Sándor*, *Streid István*, *Weder Pál*, *Zámbó István*, *Fekete János*, *Albert István*, *Balogh József*, *Benky Vilmos*, ifj. *Bierbauer Antal*, *Bognár Ferenc*, *Bognár István*, *Dombai István*, *Drozsnyák Gábor*, *Fejes Imre*, *Fekete István*, *Háfnér Frigyes*, *Kemencey Károly*, *Kerekes Vilmos*, *Láng Odón*, *Major Kál-*

mán, ifj. *Matics Imre*, *Málits István*, *Moór Károly*, *Nagy Sándor*, *Németh István*, *Nika Sándor*, *Novák Ferenc*, *Pimperl János*, *Schlögl Ferenc*, *Schváb Gyula*, *Stankovits Sándor*, *Szalay Károly*, *Szász Károly*, *Szendi János*, *Taschner György*, *Tóth Sándor*, *Weber Ferenc*, *Weber Károly*, *Weber Rudolf*, ifj. *Wittreich Nándor*, *Wolf Gyula*.

Tavaszi bál. A győri pincér kar elhatározta, hogy a február utolsó napjában megtartani szándékozott bálvigalmat majd a zöldfarsangban, a husvétünnep után fogják rendezni. Erre az elhatározásra egyébként az birta a rendezőséget, mert a bál előtt rendelkezésükre álló rövid idő alatt a vigalomra sokkal nagyobb számban jelentkezettek illetőleg nem számítottak és nem voltak képesek hamarjában megfelelő tánctermet szerezni. A téli farsangról ekként lemaradt nagy *tavaszi bál* vigalmi elnökeivé *Major Balázs*, *Zsombor László*, *Bachl Konrád* és *Papp József* főpincérek választották meg.

ÜZLETI HIREINK.

— Helyváltások. —

Azok a régi jó szokások. (*Jó üzlet emberek.*) Hát hiszen vannak még, vannak jó szokások s a régi jó erkölcsök és azok a régi, kellemes multat jelképező pátriárkális állapotok még nem vesztek ki egészen. Igaz, hogy a haladó kor ezeket is mindjobban modernizálta és kivetköztette őket kedves, egyszerű mivoltukból, mindazonban található még rájuk helylyel-közzel a vidéken is, de még a fővárosban is. Itt különben, a fővárosban a napokban adta elő magát egy olyan eset, ami bennünket nemcsak a mult idők eme jó szokására emlékeztet, de amely egyszersmind hüen megvilágítja azt a patriarkális renden alapuló jó viszonyt is, amely *Schreiber Hugó* fővárosi kávécs és az ő üzleti munkái közt létezik. A mult vasárnap történt ugyanis, hogy *Schreiber Hugó*, a váci-köruti Boulevard-kávéház tulajdonosa a nála állásban levő *Veinberger Lajos* főpincér eljegyzési hírért lapunkból még a reggeli órákban olvasta s ugyancsak ebből szerzett első tudomást, hogy főpincére házasondni szándékozik. Amidőn aztán *Veinberger Lajos* délben az üzletbe lépett, a mit sem sejtő főpincért főnöke és családja szívélyes gratulációja fogadta s amidőn ennek vége lett, a többi alkalmazottak fejezték ki szerencsekívánataikat. Hogy a nem várt családias szíves üdvözlések mennyire jól estek és mily boldoggá tették a vőlegényt, ezt tán nem szükséges konstatálni, de azt sem szükséges külön bizonyítani, hogy ez a régi jó szokásokra való viszony nem mosti, hanem régi-keletű *Schreiber* szaktársunknál, amiről egyébként azok beszélhetnek leginkább, akik üzletében alkalmazásban voltak. A tisztességes bánásmód, a kölcsönös tiszteltetés és az arra való egyéneknek emberies megbecsülése soha és sehol sem szűlhet rosszat, nem különösen nálunk, ahol ugyszólván minden üzleti érdek bizalmi kérdésem alapul. Az az üzlettulajdonos és főnök aki háznépének örömeiben, bánatában együtt érez, sose aggódjék a fölött, hogy alkalmazottai bizalmával visszaélnék.

Uj vendéglő. *Eberhardt Ferenc* kartársunk a promontori pezsgőgyáros szakavatott derék fia, az V-ik kerületi Nagy-Korona-utca 32. sz. alatt egy a mai izlésnek megfelelő szépberendezésű vendéglőt nyitott. A régi jó vendéglőscsaládból származó vendéglős, akinek szép ifju neje szintén vérbeli fogadói házból való — üzletvezetését a közönség kívánalmainak megfelelően, azon rendszerre alapította, hogy új vendéglőjének jóhírét ne a vendéglős, hanem a vendéglő publikuma maga vigye el és terjessze. Amit egyébként ezek szívesen meg is cselekesznek és *Eberhardt F.* ennek a hálás módszernek tulajdoníthatja, hogy a borait kizárólag termelőktől beszerző és jó magyaros konyhájú vendéglője jó sorsa és jövője már is teljesen biztosítva van.

Szálloda-átalakítás. Hódmezővásárhely városa elhatározta, hogy a »Fekete sas« fogadót a tavasszal lebontja s helyén a nagy városok modern fogadóihoz hasonló szállodát fog emeltetni. Az új fogadó építkezési költségeire 300000 korona van előirányozva.

Az élelmes vendéglős. *Kolegerszky Viktor*, az István-út és Stefánia-út közötti lévő városi kioszk bérlője azt az ajánlatot tette a fővárosnak, hogy a Múcsarnoktól az István-útig villamos világítást rendez be s az utat esti 11 óráig, vagy tovább is fogja világítani. Ez a világítási ügy pedig kerek 24000 koronájába fog kerülni, amelynek ellenében arra kérte a fővárost, hogy bérleti szerződését, amely 1911-ben járna le, 1915-ig hosszabbítaná meg. A mérnöki hivatal, mely a berendezés tervezéséhez hozzájárult, ezen ajánlatot elfogadásra ajánlotta, amit egyébiránt, ha nem így tette volna, rosszul is cselekedik, miután nem minden bokorban akad vendéglős, aki egy-két évi szerződés meghosszabbításáért mindjárt 24000 korona rizikóba verje magát. Am *Kolegerszky* élelmes vendéglős, mint ilyen bizonyára fogja tudni, hogy a mi veszik a vámon, majd be fog jönni a réven.

Vendégfogadó és püspök. Ez a két név tulajdonképpen úgy került össze, hogy a belényesiek, Biharország ezen jökevű városának lakói ez idei farsangon mind bejöhettek a táncba, úgy hogy még a belényesi vendégfogadó is kicsinek bizonyult. Miért is a zene s tánc iránt élénken lelkesülő belényesiek elhatározták, hogy egy nagyobb és a modern követelményeknek megfelelő fogadót építenek. Csakhogy — hiányzott az építéshez szükséges összeg. Nagy akadályt azonban ez se látszott képezni, mert a vendégfogadót óhajtók azonnal föltaálták magukat és *Radu Demeter* püspökhöz deputációztak s felkérték, hogy kegyeskedne építtetni városuk számára egy megfelelő — vendégfogadót. A püspök ugyan még nem adott teljesen kielégítő választ, de azért a jó belényesiek erősen biznak benne, hogy a jövő farsangot már az új fogadó termeiben fogják végigtáncolni.

Lieszkovszky János, a Soroksári-utca 52. szám alatt lévő régi Hiki-féle nagyvendéglőt megvette s azt megfelelő berendezéssel ellátva, a mult farsang utolsó vasárnapján nyitotta meg ünnepélyesen. A főváros ezen egyik legforgalmasabb utcája igen alkalmas pont arra, hogy a saját termésű magyarói borait mérő *Lieszkovszky J.* az utóbbi időben kissé elhagyott vendéglőt teljesen föllendítse. A magyaros konyhát tartó vendéglőt egyébként a ma-

gyarádi borokat kedvelő közönség máris nagy számmal keresi föl.

Alsólendván Kröjtsics István »Zöldfa« címmel egy szép berendezésű vendéglőt nyitott. A Zöldfa vendéglő valódi magyaros ételeiről és pompás szalavári boráról már is hírnévre tett szert, amihez egyébként Kröjtsics gazda figyelme, előzékeny és pontos kiszolgálása is nagyban hozzájárul.

Budapesten, a Kertész- és Dohány utcák sarkán lévő régi jónévű vendéglőt Eberhardt Antal bírja, aki üzlete régi jó hírnevének megfelelőleg, nagy súlyt helyez arra, hogy a közönség ne csak az olcsó magyaros ételek miatt, hanem a termelők szállította természetes jó borai miatt is keressék föl. A vendéglő ennél fogva állandó nagy látogatottságnak örvendő.

Bolondgomba. Egy vidéki lapban, történetesen a »Zalá«-ban a következő hirdetés látott napvilágot: — Szobapincér! I. rendű bizonyítványokkal, magyar, tót, német és szerb nyelvvél, stb. stb. állást keres... Hogy azonban nem fog kapni, pláne azon újság útján, az is bizonyos. De lehet talán, hogy nem is ezt akarta elérni a mi szobapincérünk, talán csak egy kis kurioziális dolgot kívánt csinálni, azért, hogy álláshoz hamarosan sem a szaklapok útján, sem az egyesületek révén, sem pedig az ügynökök által nem jutott.

Lapunk azon t. olvasóit, akik Földi Antal főpincér (aki mult évben Pécsen a Hétfejedlem szállodában és a Hungária-sörözőben volt főpincér) hollétéről tudnak, folkérjük, hogy címét kiadóhivatalunkkal (vagy Járányi József irodája Pecs) tudatni szíveskedjenek.

A Staudhammer-étteremből. A fővárosi nagyobb éttermekben a tanoncok jobbjára Vasvármegyéből kerülnek ki, így a Staudhammer-vendéglő Bendi gyereke is, akinek máskülönbben Szepe a neve, mert a stíria-széli hienc vidék közepéből való. Ennek a Bendinek, amikor fölkerült Bpestre, a Staudhammer főpincére a kezébe nyomott kétszer négy krajcárt és azt mondta neki, hogy az egyik négyért öneki egy rosittát, a másikért pedig Hannikernek egy négyes vergoniat hozzon. Bendi hát ment a közvetlen szomszédságba lévő trafikba, de vissza — elmult háromfertály óra, meg se jött. A főpincér végre is megsokalta a dolgot és utána nézett. Bendi pedig ott állt a trafik előtt és nézett és májdhogy nem pityergett. — Hát te mit csinálj itt, rivalt rá a főpincér. — Elfelejtettem, bógi a Szepe, hogy melyikért vegyek rosittát és melyikért vergoniat...

Helyváltások. Matajetz Gyula, az OPE. és Ujkor volt egyik kitünő bajnoka a marosvásárhelyi László étterem főpincéri állását tölti be. Babochay Ödön, a zombori »Vadászkert« szálló volt tekintélyes főpincere ugyanily minőségben legutóbb a munkácsi Csillag szállodában vállalt működést. Talay Pál (levelezőnk) a szatmári Emke kávéház főpincéri állását foglalta el. — S. A. Ujhely (S. J. tudósítása.) Nagy Géza a helybeli Kovácsics (színház) étterem főpincéri állását foglalta el. Ugyanitt mint éthordó Radák János nyert alkalmazást. Kövér Károly a központi kávéházban mint segédpincér foglalt állást. A beregszászi vasúti szállóba Lang Sándor szobapincér s mint éthordó Kuti József lett alkalmazva. — Marosvásárhelyt a Transylvania étterem főpincéri állását Frisch Menyhért tölti be. — Az Európa kávéházban ugyanily minőségben Fodor József működik, míg Radó Berci a Meder szállóba főpincéri állását tölti be. — Nagyszallai Albert Sándor, Budapesten a Pindinger vendéglő főpincéri állását töltötte be. — Csukovits József, a miskolci Horváth nagy-szálló volt szobapincére, Debrecenben az »Angol királynő« szállóban foglalt el ugyanily állást.

HÉTRŐL-HÉTRE.

Téli dal.

A vénfogadós meséiből. (2.)

Írta: **Botoz.**

Egy vala a sok közt, kire a szerencse,
Mosolygó szemével csak félig tekintte
Am neki ez több volt minden gyöngy s
[aranyból,
Mert szüntelen vala lelke álmainál...

... Hogyha jött a reggel, hogyha jött az este,
Álmairól fényes tündérképet feste;
S gyönyörű álmai a képzet honának —
Amint lefestette megvalósodának...

S így tartott ez, míg csak ifjusága, élte,
Az őszi-lombhullás jöttét el nem érte;
Ahogy a virágok hervadni kezdenek,
Kezdtett fénye veszni, szép ábránd-képének...

„Vége... tünt az álm!” — szólt susogva,
[lassan,
S picinyke tüveget vett ki óvatosan;
Kristálytisza, aranyszínű viz volt benne,
Nézte, nézte aztán ajkához emelte.

Egy pohár tokajit hajtott föl utána,
Azután lefeküdt szép fodros ágyára;
Elaludt csendesen s édes mosolyogva...
Azt hitték, hogy alszik, pedig meg volt halva.

Másnap a csaplárja számadását hozta,
De senki sem jött, hogy az ajtót nyitotta;
Sem a Borcsa lány, sem Bonifác levante;
Szót, hangot sem hallott sehol körülötte.

„Bizton még alusznak” — mondotta magába
S fölnézett, a nap már jó dél felé jára;
„Késő, — no majd máskor végezem e dolgot”
Gondolta a csaplár; egyebet se gondolt.

Más reggel azonban, hogy jött, lön fogadva,
Még pedig e szókkal: „Meghall, meg van
[halva!”
„Nézzé csak meg szépen, ott fekszik ágyában,
Éltében sem volt oly szép, mint halálában...”

Borókás, a csaplár elbámult nagy szörnyen,
Szép asszonyát ennél sose látta szebben;
De azért nem hitte, hogy meg volna halva,
Sz' ő még sose látta betegségbe, bajba.

„Pedig meghalt Boró, meg a legszebb asszony,
Ime itt a pohár, itt a testamentom,” —
Mutatta a bíró s szóval is elmondta:
„Hogy minden vagyonát Bonifácra hagyta...”

„De hol van Bonifác?” kérdezték most sorban,
Azonban senkisem tudta merre s hol van;
Pedig keresték is Kenderesen, szerle,
H'jába, senki még csak a nyomát se lelte.

De nem is lellette: kint a Karavánban
Volt és vigadozott Bonifác javában,
S immár harmadnapja, — azon idő óta,
Hogy kölcsönért visszatért a fogadóba...

„Jól van, jól éd's ősém, adok én örömmel,
De annyit, hogy vehetsz mákot rajt özönnel;
De mivel a farsang ugyis végét járja,
Vendégemül hivlak s tartalak itt mára.”

Igy szólt a fogadós s vállon veregette;
Mit lehetett lehát Bonifác levante, —
Ott maradt a szíves vendéghívó szóra,
Farsangvégi bábra, táncra s kőzfogóra.

Ah! hogy örül majd az anyja, ha megtudja,
Hogy vendégségben volt az ő szelid fia...
Aki Kenderes és Virágoson kívül,
Eddig még sehol sem volt egyes-egyedül.

Bonifác különben már legény volt nagyon,
Tizenkilenc éves mult el e farsangon:
Bajusza is volt, de ez csak olyan fajta,
Hogy eligazodni sem tudott jól rajta.

Máskülönbben jámbor s félénk volt szegényke,
Miként szokott lenni az olyan legényke,
Aki apa nélkül nevelődik s még a
Gyöngé napfénytől is meg van féltve, óva.

Iskolába sem járt, anyja tanította,
(És sok tanítónál jobban kioktatta...)
Minden tárgyból annyit tanított beléje,
Hogy lehetett volna püspök is belöle.

Mindennek dacára Bonifác személye,
Nem valami nagy volt a fiuk szemébe;
Kik jámborságáért mindváltig csipkedték
S mivel föl se vette — Fátul-nak nevezték.

„Hiszen ugy sincs neki más vezetékneve!”
Mondta a sok vásott, — sikongva nevelve;
Igy aztán rajt maradt s lett a neve Fátul —
Ez azonban mit se szolgált neki gátul.

Csak egyre voltbüszke, hej, s nagy büszke vala
Arra, hogy ő neki volt a legszebb anyja;
Mit különben neki gyermekidejében,
Egy ur mondott gyakran: jöttében, mentében.

Ki is lehetett vajh — Bonifác levante,
Hogy nagyobb lett, fejét ezen gyakran törté;
Szép férfi volt, — göndör fekete hajával,
S mindig este jött el sötét pejlóval...

„Min gondolkoztál el ugy, Bonifác ősém?”
„Égy úr kérdé amott előbb, ki vagyok én...”
Ki légyen az bátyám? — s szólt a Karavános:
„Te ugy sem ösmered — Bándorföldi János.”

Bonifác uvelett: téved kedves bátyám,
Az az ur nem Bándorföldi, hanem Hattyán.
A fogadós jól megnézte Bonifácot,
Hattyánt pedig ekkor már sehol sem látott...

(Folytatás.)

Szerkesztői posta.

Aliás Hegedűs, Pécs. Rendben van minden, lapok mennek. — **S. Cegléd.** Kedves Ur-öcsénk, helyes dolgot cselekedett. Majd a jövő számba megfűstöljük. — **F. A. Arad.** A Yanke elment, de még mindig nem jött vissza. Uglátszik semmi se lett a dologból. Ha lenne mégis — értesítjük. — **R. A. Marosvásárhely.** Szíves köszönet a dolgokért. Llyó egészségére kívánjuk a farsangi mulatságokat. Üdv! — **T. P. Szatmár.** A lap kérdezett időtől fogva jár. Az új állomáson szívélyes üdv! — **L. Gy. Keszthely.** No, no, hiszen a dolog azért nem olyan baj. — Csak épen hogy szó esett arról is. Egyébiránt ahogy tett, jól tett. Üdv.

Általános közhasznú rovat.

Milyen lapokat olvassunk?

„Szeged és Vidéke”. — Politikai napilap. Az Allöld legnagyobb, legerjedelmesebb napilapja. Megjelen napjában kétszer. Előfizetési ára az esti kiadással együtt egész évre 28, negyedévre 7 korona. A reggel megjelenő lap 24 korona és negyedévre 6 korona. Szerkesztőség: Szeged, Kársz-utca 10. Kiadóhivatal: Schulhof Károly könyvkereskedése.

Komáromi Lapok. (Komárommegyei Közlöny). Dunántúl legreggibb lapja, megjelenik minden szombatban. Előfizetési ára: Egy évre 10 kor. Negyedévre 2 kor. 50 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komárom, Megye-utca 313.

„Balatonvidék”. Politikai hetilap. A Balaton és Keszthely és vidéke közkezdelt lapja. *Bőfizetési ára:* Egy évre 10 korona, félévre 5 és negyedévre 2.50 kor. *Szerkesztőség és kiadóhivatal:* — hová laprendelés, hirdetés, megbízás stb. intézők — *Keszthely, volt gazdasági tanintézet épülete.*

Kunyhók és paloták

lakóinak egyaránt sugárik az a fényes csillag, mely világít és melegít és mely nem más, mint a *Szentírás*. E becses könyv most verssekben jelent meg és 9 korona 60 fillérrért egyedül *Egerben* (Heves m.) a *Verses Szentírás* kiadóhivatalában kapható. Ugyanaz megrendelhető nagyobb kiadásban, egy kötetben ára 10 korona 40 fillér.

BORVÁSÁR.

Egri borok!

Atyám, Babocsay Sándor ügyvéd borainak kezelését átvettem. Vannak pincékben: *fillokszera előtti „ó-vörös”* és 1901. évi *fehér borok*. — Kis- és nagymértékben eladók. — *Babocsay Gyula* gazdász, *Egerben*.

300 hektoliter

jó minőségű idei termésű bort keves fővárosi vendéglős, időközönként 10—15 hekto szállításra. Azon termelő, (és *csakis termelő*) akik hasonló mennyiségű és földtellen jöminőségű borral rendelkeznek, kértnek értesítésüket *O. B.* címen e lap kiadóhivatalába intézni.

Egy eredeti

hordó idei termés és jó minőségű bor — csak termelőnél — kerestetik, melyből mintát s ármegejelölést alábbi címre kérek küldeni: — *Spivalo J.* Bpest, K.-váci-ut 187.

Nyíltér.*

Vendéglőhelyiség

a *Szondy- és Bajnok-utca* sarkán augusztus elsejére kiadó. Bővebb felvilágosítást nyújt a házmester.

Hűtők, jégszekrények és pedig egy bornűtő 3 korsóra, tiszta angol cinlappal, egy sörhűtő, 2 1/4-es hordóra, 2 pumpa-csappal és egy kétajtós hushűtő-szekrény, — ezenkívül teljes vendéglői berendezés kapható ugyanitt jutányos árban, *Steinwald Károly* vendéglős, *Kozlós-várt*.

Kaszinó-vendéglő átadás.

A *Békásmegyeri* (csillaghegyi) kaszinó-vendéglő teljes berendezéssel — 1000 kor. átvehető. Házbér 600 kor. Cim a kiadóban.

Erzsébetfalván „egy ház”, melyben *szalócs-üzlet* és lakosztály van, 155 □ telekkel, szabadkézből azonnal eladó. Ugyanott egy egész új „Grammophon” 50 lemezzel *potom ánon* eladó. Cim a kiadóban.

30 év óta

fennálló jóforgalmu *vendéglő* *mészárszékkal* és *hentesüzlettel* szabad kézből eladó. Bővebbet: *Pentz Mihálynál* *Sümege*n.

* Az e rovathatni közleményekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Üzletek vétele és eladása.

Ezen rovathatban hirdett üzletek kizárólag lapunk kiadóhivatalával vannak összekötésben. — Az erre vonatkozó tudakozások a kiadóhivatalhoz intézendők.

Gyönyörű

sarok vendéglő, 1-ső májustól november 1-ig bérmentesen használható s csak házber fizetendő.

Magyarország

egyik első nagy városában most épülő s a tavaszra befejezést nyerő új vendéglőjére — melynek 52 *vendégszobája*, *étterme*, *télikertje* és *előkelő nagy kávéháza* lesz — bérlet kerestetik. Évbérlét 20,000 (huszezer) ft.

Aranybánya!

Budapest legelső „Köser-vendéglője” betegség miatt átadó. Napi forgalom 1 1/2—2 hektó bor és 2—3 hektó sör. Azonnal lefizetendő vételár 3000 forint.

Két vendéglő

egyik a főváros központján 1000 frtért, s ugyanennyiért egy másik, az egyik legforgalmasabb ut elején — napi nagy forgalmakkal — eladók.

700 forinttal

rendelkező fő-pincér teljesen berendezett s kellő mennyiségű itallal (saját termés) ellátott vendéglőt, — mely biztos megélhetést nyújt a fővárosban. — mint vendéglős azonnal átvethet.

Négy gyár között

nagy jövedelmet hajtó vendéglő 1000 frtért — azonnal átadó.

Ujonnán

s a főváros egy élénk nagyforgalmú utján berendezett, szép vendéglő — nősülés és elköltözés miatt — azonnal olesón átadó, 31.

Jó helyen

a fővárosban egy biztos existenciát s nagy jövedelmet biztosító vendéglő 4000 kor. eladó, 33.

Sorok-ári-utca

elején jömenetelű vendéglő jutányosan 1000 frtért átadó, 34.

Legelső

közlekedési útján, a k. pályaudvarhoz közel, kitünő vendéglői üzlet, 9—12 szállodai vendégszobával 10,000 kor. ért átadó, 11.

Elsőrendű

kocsmai üzlet, a III. ker. legforgalmasabb helyén, munkások központján 1000 frtért eladó, 13.

Első

fő-utcaján Budapestnek egy előkelően berendezett szép vendéglő olesón 4000 koronáért eladó, 14.

Fővárosi központon,

színház mellett, élénk forgalmú vendéglő-üzlet 2000 frtért átadó, 17.

Legelőkelőbb helyén

a fővárosnak, télen-nyáron nagyforgalmú vendéglői üzlet, nagy udvari kert, szép lagasokkal, egész házzal együtt 7000 koronáért átadandó, 18.

Vállalkozók, Részvénytársaságok, Bortermelők és Vendéglősök figyelmébe!

Vidéki nagy kereskedelmi és vasúti forgalmú város első szállodája eladó. Az üzlet áll: egy két- és egyemeletes épületből, melynek udvara a Fő-tér és egy másik forgalmas utcára szolgál. A szállodának 35 szobája, nagy táncterme, elegáns éttermei és kávéháza, azonkívül polgári vendéglője, nagy kerthelyisége és két jégverme van. A szálló értéke — az összes berendezéssel — 110 ezer forint, amely azonban a szállóval szemben városi színház felépülésével megkétszereződik. A rendkívül nagy jövedelmet hozó fogadói üzlet vételéhez 40—50 ezer ft szükséges, 19.

Rendkívül

nagy forgalmú kereskedelmi városban, szálloda s vendéglőnek épült egyemeletes ház, mely négy utcára szögellik és a katonai lakanyák közelében áll, — a családó elhunyna miatt eladó, 20.

Fő-

forgalmi útján a fővárosnak, szép megélhetést s hasznos biztosító vendéglő 1000 kor. átadó, 23.

Elegáns

és értékes berendezései elsőrangú nagy kávéház a főváros legalkalmasabb s forgalmasabb pontján 10,500 koronáért átadó, — 28.

Szálloda és vendéglő

Dunántúl legnagyobb forgalmú városa legforgalmasabb helyén, 8 szoba, étterem, vendégszoba, nagy nyári kert-helyiség, *téli-nyári kuglizóval* és egytellekkel, valamint a vendéglői épülethez tartozó dohánytőszével (melyért évente 400 korona hasznóbért fizetnek), 5000 (ötezer) forinton eladó. Házbér 1100 forint. Évi sörforgalom kimutatható — 400 hektó sör, ugyanannyi bor.

A legnagyobb forgalmú

vasúti vonalon fekvő nagy városban biztos megélhetést nyújtó kávéház, melyhez Dunára szolgáló gyönyörű nyári kertü veranda tartozik 35—40 ft napi bevétellel 3500 forintért jutányosan eladó. Házbér 1080 ft. — 39.

Nagy vasúti- és hajó-

forgalommal, legtöbb katonasággal rendelkező nagy vidéki városban, nagy kávéház, mely a mult őszzel lett teljesen újjonnán renoválva — nagy forgalommal és haszonnal, 6500 (hatezeröttszáz) forintért átadó. Évi bérlet 850 forint.

Legnagyobb vidéki

gócponon s kereskedelmi városban, melynek 45,000 lakosa van — *mészárszékkal* egybekötött s nagy forgalmú, szép nyári vendéglő, közelében két kórház és több gyárakkal eladó. Üzletvétel tulajdonossal megegyezés szerint.

Szép

és a házigazda által gyönyörűen berendezett vendéglő a főváros legforgalmasabb utcaján 500 koronáért átvethető. Házbér 800 ft. — 15.

Kerepesi-

úttól pár száz lépésnyire jóforgalmú kis vendéglő 600 frtért eladó, 44.

Polgári vendéglő,

a Józsefvárosban, elsőrendű polg. vendéglő, azonnal átvethető. Házbér 1360 kor. — 50.

Két kávéház között

jömenetelű vendéglő — utcajárdai nyári kéréttel, árnyék-ponyvával, — azonnal eladó, — 51.

Főpincér

1000 ft óvadékkal étterembe kerestetik. Cim a kiadóban. — **300 frttal főpincér**, ki nagy üzletekben volt — *főpincéri állást keres*. — Előkelő nagy üzletekben működött *éthordó* alkalmazást keres.

Ölcső kávéház

nagy forgalommal, Dunamenti székvárosban s ennek vasúti és hajóállomásával szemben, külön helyiség, 4 lakószobával, más városba költözés miatt azonnal átadó. Átlagos havi biztos bevétel 850—900 ft. Forgalom telen-nyáron egyforma. Vételár 3000, házber 1000 forint.

Dunántúl

egyik elsőrangú szállodája, mely két éve lett teljesen újjonnán berendezve, vendéglő étterem, nagy nyári kert, helyiség, kocsi, omnibusz-lovak stb. hozzátartozókkal 5000 forintért átadó.

A második

magyar fővárosban a vasut közeli régi vendéglői üzlet, étterem, konyha, pince stb. berendezés, valamint az ezüst és fémnemeivel együtt — 1000 forintért eladó, 46.

Nyáron-télen

egyforma s nagy forgalmat csináló vendéglő a főváros alkalmi pontján — más városban üzletvétel miatt 2100 koronáért bármikor átadó. — 10.

Grammophon

két darab egész jó és új állapotban, jutányosan eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Csapláros

kerestetik előkelő fővárosi szállodai étterem vezetésére. Óvadék 500 ft.

Pedálos cimbalom, használt s jókarban lévő megvételre, ugyanott *cimbalom-tanító* is kerestetik. Cim a kiadóban.

EGYED PÁL

nagy mosó- és tisztító-intézete
BUDAPEST, VIII., Baross-utca 52. sz.

Elvállal tisztításra ingeket, gallérokat, kézelőket, függönyöket stb. amerikai módszer szerint, ércmész (chlorsav) nélkül, a legolcsóbb árak mellett.

Fiókküzet: _____

Práter- és Futó-utca sarok.

A világhírű francia

Delbeck & Co,

reimsi pezsgőborgyár
és a müncheni Hofbräu

magyarországi főlerakata.

BRÁZAY KÁLMÁN

BRÁZAY KÁLMÁN

Válogatott
fűszerárúk,
mindennemű bel-
és külföldi
csemegék,
magyar és francia
pezsgő-borok,
rum, thea,
liqueőrök, sajt,
vaj, kassai,
prágai, sonka,
felvágottak,
gyümölcsök
stb. raktára.

BRÁZAY KÁLMÁN-nál
Muzeum-körút 23.

A hazai fürdők, kirándulók, fogadók, vendéglők és kávéházi üzletek, valamint az ajánlhatóbb cégek és beszerzési források.

UTMUTAZÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, akik a lapot egész évre fizettek elő, három sorig terjedő hirdetését egész éven át díjtalanul közöljük. A három soron túl terjedő hirdetés minden szövege 4 fillérbe kerül. Nem előzetőknek ez a hirdetés egész évre 16 korona, félévre 9 korona és negyedévre 5 korona és minden további szó 8 fillér.

Budapest. *Albert Viktor* vendéglője Rökk Szilárd-utca 10. A vidéki főpincérek találkozóhelye. Olesó magyar konyha, kitünő borok.

Commerce-Kávéház. Tulajdonos Petrovits György, József-körút és Baross-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Fellegi Ede »Elevátor-kávéháza« Ferenc-körút. Elsőrangú kávéház, esténként zenestély.

Tarant Prokób »Stefania«-szállodája. VII., Murányi-utca 53. A keleti pályaudvar közelében. Olesó szobák.

Keresztassy Mátvás vendéglője József-u. 4. sz. Budapesti pinceregyleti tagok látogatott vendéglője.

Kisfaludy-kávéház. Tulajd. Almásy Károly Teréz-körút és Szondy-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Medikus-kávéház. (Kmetty Lajos tulajd.) Üllői-utca a klinika mellett. Elsőrangú kávéház.

Németh János vendéglője, Királyi Pál-utca. Régi üzletek találkozója. Olesó magyar konyha.

Szabaria-kávéház (tul. Strasser Jakab). Dohány-utca és Nyár-utca sarkán. Üzletbeli társak találkozója.

Arad. *Nagy Lajos* »Fehérkereszt« és »Központi« szállodái. Elsőrangú vendéglő-fogadók a város főutcáján. Éttermek, télikert és kávéházakkal.

Hungaria-kávéház. (Skergula István tulajdonos.) Előkelő kényelemmel berendezett és Arad legnagyobb kávéháza a központon.

Kolbay István »Vadászkürt«-vendéglője és söresarnoka, Magyaros konyha, termelőktől vett valódi borok.

Grünwald Simon »Korona-kávéháza, Árpád-tér 2. A pincérség régi találkozója.

Radó I. Fiume-kávéháza a Szabadság-téren. Elegáns kávéház, a helybeli üzleti kartársak látogatója.

Japán-kávéház (Molnár Zsigmond tulajdonos). Fényes berendezésű keleti kávéház, a városházzal szemben. Az elite-pincérkar találkozó helye.

Kass Béla éttermei és sörözője a Szabadság-téren. Termelőktől vásárolt tiszta borok, Olesó konyha.

Leöney Ignác »Elite«-mulatója. Előkelő, csinnal berendezett nagy kávéház, olesó árak.

Balaton-Berény. *Fehér Sándor* »Magyar Tenger« szállodája. A Balaton partján. Pompás terasz-vendéglő a parton, szép kilátás, olesó árak.

Barcs. (Telep.) *Hoffmann és Krausz* »Garni«-szállodája az állomás mellett.

Csáktornya. *Friedl J.* Zrinyi-szállodája. Magyar konyha és termelőktől vett borok.

Veisz Lajos »Otthon« kávéháza a város központián.

Csongrád. *Goda István* »Magyar király«-szállodája. Étterem és kávéház.

Eszék. *Böhm M.* vendéglője a központon, Magyaros olesó konyha, tisztán kezelt, valódi jó borok.

Győr. *Acél Miksa* Kisfaludy-kávéháza, a városházzal szemben.

Buchler Lükács Sárkánylyuk-vendéglője. Termelőktől vett borok, olesó konyha.

Elite-kávéház (Herceg Ferenc tul.). Győr egyik kies pontján a Dunaparton.

Fehér Hajó szálloda (Meixner Mihály tulajdona). Elsőrangú szálloda, étterem, sörözők — szemben a városházzal.

Hungaria kávéház. (Kuster Géza tulajd.) Elsőrangú kávéház a Baross-utcában.

Kranwachter Elek vendéglője, Deák Ferenc-utca. Termelőktől vett borok, jó magyaros konyha.

Németh Ferenc »Erzsébeta«-kávéháza. A helybeli és vidéki vendéglős és pincér urak találkozója. Olesó árak.

Pricikler Mátvás »Arany postakürt«-vendéglője, Deák Ferenc- és Árpád-u. sarkán, Balatoni borok, olesó konyha.

Schuch Ferenc vendéglője, Arany János-utca. Helybeli pincér urak borozója.

Lugos. *Csontos Gyula* »Központi sör«-sarnoka a város közepén.

Igló. *Bavasz L.-né* »Vigadó«-szállodája. A felvidék legnagyobb szállodája. Elegáns éttermek és kávéház.

Kolozsvár. *Fekete L.* vendéglője a »Vig magyarhoz«. Olesó magyar konyha, a Kolozsvárt megforduló üzleti kartársak kedvelt vendéglője.

Gráf János vasúti vendéglője. A kolozsvári közönség kedvelt kirándulója. Termelőktől vett erdélyi borok.

Grün A. »Budapest«-kávéháza, az üzleti kollegák találkozóhelye.

Grand-kávéház. (Gyárfás Dezső tul.) Elsőrangú kávéház. Kolozsvár központián.

Hungaria-kávéház. (Roth A. tulajd.) Vidéki üzletek találkozója.

Központi szálloda. (Nagy Gábor tul.) A város központián. Elsőrangú fogadók: éttermek és kávéház.

Korona-kávéház. (Heiman tulajdonos.) A vidéki pincér urak látogatója.

Királyháza. *Gödör Gyula* vasúti vendéglője.

Körmend. *Heigl Ignác* »Kulcsos«-vendéglője, Kulcsos-utca. Termelőktől vett jó borok, olesó konyha.

Neubauer János »Magyar Király«-vendéglője. Balatonmelléki jó borok, olesó magyar konyha.

Scheck Ignác »Korona«-szállodája a város főhelyén. — Étterem, söröde, kávéház.

Komárom. *Iffy Kass Gusztáv* »Magyar király«-szállodája. Előkelően berendezett fogadó a Dunaparton.

Maitz Rezső »Vigadó«-éttermei. Étkező és sörházi helyiségek, kitünő italok, olesó magyar konyha.

Kis-Cell. *Várlaky Béla* »Hungaria«-szállodája, előkelő berendezésű fogadó, étterem, kávéház.

Horváth József. »Uj kávéház.« A helybeli elite-közönség találkozóhelye.

Kaposvár. *Mester J.* »Zrinyi«-vendéglője, az állomás mellett. Magyar borok, olesó konyha.

Pelcman Péter vasúti vendéglője. A városi közönség találkozója. Magyar konyha, kitünő italok.

Ratts J. »Hazám«-kávéháza (volt Ós-Budavár). Egész éjjel nyitva. Az állomás közelében.

Tatár Gusztáv »Korona«-szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok. Étterem, söröde és kávéház.

Kassa. *Sörös Márton* vendéglője. Előkelő közönség találkozója. Magyaros konyha.

Keszthely. *Strausz Miksa* »Hullám« és »Korona«-szállodái, a város központián. Hullám a Balaton partján.

Szieber József vendéglője, Kossuth Lajos-utca, Balatonmelléki jó borok, olesó magyaros konyha.

Szabó Béla kávéháza a város közp. Az idegenek és szakmabeliek kedvelt találkozóhelye.

Hévíz. *Póca János* »Mexiko«-vendéglője. Télen-nyáron át nyitva. Olesó vendéglő, termelőktől vett borok.

Miskolc. »Korona«-szálloda. (Bokros Károly tulajd.) Elsőrangú fogadó. Éttermek, söröde és kávéház.

Kispija-vendéglő. (Tulajd. Mayer József.) Saját termései borok, magyaros konyha.

Lefler Béla »Pölgári söresarnok« vendéglője. Jó magyar és olesó konyha, termelőktől vásárolt kitünő borok.

Pannonia-kávéház. (Auszländer Henrik és Gyula.) Előkelő berendezésű kávéház, a város központián.

Papszt József vendéglője és söresarnoka a Buza-téren. Olesó pölgári konyha, termelőktől vett borok.

Peri Gyula »Tüzoltó«-kávéháza. Az üzleti kartársak találkozó helye.

Széchenyi-szálloda és kávéház. (Tul. Kellner Lajos.) Üzleti kartársaknak olesó, kedvezményes árú szobák.

Nagybánya. *Rumpold Gyula* »Nagy«-szálloda-ja. Elsőrangú szálloda, kávéház és éttermek.

Nagykanizsa. *Bayer Gyula* vendéglője. Kossuth Lajos-utca. Termelőktől vett borok, magyaros konyha.

Cár János »Vaskapu«-szállodája. Jó magyar konyha és kitünő italok.

Nyitra. *Pitzer és Hauser* »Hungaria«-szállodája. Elsőrendű fogadó. Magyar konyha, termelőktől vett borok.

Nagyvárad. *Karner Gyula* »Rimanócy«-szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok.

Pápa. *Zsilinszky Lajos* »Griff«-szállodája. Elsőrangú fogadó, az utazóközönség kedvelt szállodája.

Pécs. *Abraham István* vendéglője, Szigeti-országút. Termelőktől beszerzett borok. Olesó magyar konyha.

Hétfédelem-szálloda. (Tul. Dollinger András.) Megyeiek kedvelt fogadója. Nagy nyári és téli söröző.

Jakab Imre vendéglője. Saját termései »kotyogós borok«, izletes magyar konyha.

Vadember-szálloda. (Mayer Lajos tul.) a város központián. Az utazók régi fogadója. Saját termései borok, magyar konyha.

Cserfa Vince »Magyar király«-szállodája. Söröde, étterem és kávéház. Olesó szobák.

Nemzeti szálloda. (Weindorfer János tul.) Pécs és Dunántul kényelmes és legolcsóbb szállodája. Nappali szoba 50, éjjeli szoba 80 krajcár. Magyaros konyha, pécsi borok. A »Nemzeti kávéház« a pécsi iparosok találkozóhelye. Egész éjjel nyitva.

Fenrich Lajos vendéglője, Indóház-u. 21. (saját ház). Saját termései borok, olesó magyar konyha.

Jenovay József »Zöldhordó«-vendéglője Sörház-utca. Olesó konyha, termelőktől beszerzett borok.

Ladika István vendéglője, volt »Schubert«-vendéglő, Budai vásártér környékének találkozó helye.

Malákovits István »Isten áldás«-vendéglője. — Pécs bánya-telepi termelőktől beszerzett borok.

Radoesay Imre »Korona«-szállodája. Szigeti országút. Olesó magyar konyha. Saját termései kitünő muskatály és asztali borok.

Sebők István »Két korona«-vendéglője, Percel-utca, központi kávéház mellett. Olesó konyha, kitünő borok.

Schnell József vendéglője, Pálya-utca 1. A budai vásártérnek találkozó helye.

Udvardy Nándor »Turin város«-fogadója, Siklósi-országút. Jó hegyi borok, olesó reggeli s ebédkoszt.

Iffy Zidarits József vendéglője, Makár-u. 7. sz. Saját termései kotyogós borok, minden pénteken halászlé.

Süveg. *Mesterházy Sándor* »Korona«-szállodája. Saját termései jó borok, magyaros konyha.

Szeged. *Juránovits F.* »Tisza«-szálloda. Az alföld legjobb fogadója. Mind utcai szobák, télikert étterem és kávéház.

Fekete sas«-szálloda. (Ádám Ödön szállodája és vig mulatója.) Olesó szobák, étterem és kávéház.

Szatmár. *Pongrácz Lajos* vendéglője a kath. körben. Saját termései érmelléki borok. Magyaros konyha.

Sárvár. *Ritter I.* »Korona«-szállodája saját termései borok, olesó jó magyar konyha.

Szekszárd. *Haspell József* »Szekszárd«-szállodája. Saját termései szekszárdi borok, magyaros konyha.

Székesfehérvár. *Barnai Ignác* »Magyar király«-szállodája a város központián. Elsőrangú fogadó.

Enjersz János »Fekete Sas«-szállodája. Étterem, kávéház. Saját termései borok.

Szombathely. »Hungaria«-nagy-szálló, (Pösch Károly és Gyula.) Elsőrangú fogadó a központon.

Köhler György vendéglője a barátok templomával szemben. Balatoni borok, olesó konyha.

Sopron. *Krausz J.* »Fehér rózsá«-szállodája. Elsőrangú fogadó, magyar konyha, termelőktől vett borok.

S.-A.-Ujhely »Magyar Király«-szálloda. (Csernicky I. tulajd.) Előkelő étterem, söröző.

Kovatsics-étterem és sörház. A városházepületben s a színházzal kapcsolatban. Olesó konyha, kitünő italok.

Frisch J. »Magyar király«-kávéháza. A helybeli és vidéki kartársak találkozó helye.

Szolnok. *Müller és Veszler* »Kossuth«-szállodája az állomással szemben. Olesó vendégszobák, magyaros konyha.

Szentes. *Halász János* »Petőfi«-szállodája. Elsőrangú fogadó, kitünő csongrádi borok.

Temesvár. . . . *Illits* . . . Hungaria nagy-szállodája, belváros. A délvidek lelegegensabb vendégfogadója. Étterem, télikert, söröző és előkelő komforttal berendezett kávéház.

Hannold János »Korona«-szállodája, a józsefvárosi indóházzal szemben. Olesó magyar konyha, termelőktől vett borok.

Gombás István »Paesirtamező«-vendéglője, a gyárvárosi indóházzal szemben. Temesvár legjobb kirándulója. Györkényi és Szalai kitünő borok.

Schubert Péter »Strucmadár«-szállodája, Józsefváros, 50—60 lépésnyire az indóháztól. Olesó magyar konyha, tiszta borok.

Zalaegerszeg. *Domonkos Ignác* »Korona«-szállodája, a város központián. Éttermek és söröde-helyiségek.

Hazai BESZERZÉSI FORRÁSOK.

Különféle cégek.

Csőgl János

első »pécsi« hordógyára. Indóház-u. 21. Hordógyártmányok borkereskedők, sör- és szeszgyárak részére a legjutányosabb árak mellett.

Silbermann Ignác

nagyváradai pincér-egyleti ügynöksége Legelterjedtebb közvetítési iroda.

Pécsi »Ujsörgyár«,

a vidéken legnagyobb és legmodernebbül berendezett sörgyár. Söre vetekedik a kőbányai gyárak sörével. Cim: Pécs, Mohácsi-országút 20.

Garai B. férfliszabó

és ruhatisztító üzlete Arad, Salac-utca 2. Az aradi vendéglős és pincér urak ruhakészítője és tisztító, illetve udvari szabómestere. Jutányos olesó árak.